

цитъ ми сж осждени на смъртъ. — Ако победите въ това сражение, какво благо ще допринесете на човѣчеството и на своя народъ? — Не зная, ще видимъ. — Тогава и азъ ще видя, да ви дамъ ли вода, или не. Следъ това адептътъ се обърналъ къмъ всички присѣтстващи и казалъ: Нека свещеникътъ извика своитъ богомолци тукъ, сами да пиятъ вода отъ чешмата, а не да имъ се носи на крака. Нека учителътъ доведе ученицитъ си тукъ, сами да пиятъ вода отъ чешмата. Нека генералътъ доведе войницитъ си тукъ, да пиятъ направо отъ чешмата. И започнали да дохождатъ на чешмата млади и стари, учени и прости да пиятъ отъ новата вода, да утоляватъ жаждата си. Като задоволили жаждата си, адептътъ се обърналъ къмъ всички съ следнитъ думи: Ето, хиляди години вече, какъ вие пиете вода отъ тази чешма, но понеже се отклонихте отъ правия пѣтъ, забравихте Бога, извършихте редъ престѣпления, водата се изгуби. По Божия милость тя отново дойде, за да ви покаже, какво ви чака въ бждеще, ако не подобрите живота си и не се върнете въ правия пѣтъ. Ако не подобрите живота си, водата съвсемъ ще изчезне, а съ това ще се прекрати и вашиятъ животъ. Докато пиете вода отъ новия изворъ, никой нѣма да умре.

Сега ще направя сравнение между водата и вѣчния животъ. Водата представя живота. Затова, именно, мнозина казватъ: Животътъ е великъ изворъ. Казано е въ Иезекиилъ: Ако извърши престѣпление, праведниятъ прекъсва връзката си съ Бога. Ако извърши добро, грѣшникътъ се свързва съ Бога. Връзката съ Бога трѣбва да бжде непреривна. Не е достатъчно човѣкъ само веднѣжъ да повѣрва, или само веднѣжъ да пие вода отъ Великия Изворъ на живота. Той трѣбва непреривно да черпи вода отъ Него, да се освежава. Ето, и Богъ постоянно работи. Той никога не спи. Въ този смисълъ, и ние трѣбва постоянно да работимъ, да бодърствуваме. Това е възможно за съзнанието на човѣка. Който служи на Бога, той е вещь въ своитъ прояви. Ако е лѣкарь, въ своята практика не ще има нито единъ смъртенъ случай. Ако лѣкарьтъ не служи на Бога, повечето отъ пациентитъ му ще умиратъ. Съвременнитъ хора казватъ, че лѣкарьтъ може да бжде виденъ, знаменитъ, само следъ дългогодишна практика. Тѣ разбиратъ, че въ тази дългогодишна практика, той е правилъ много опити. Известно е, при това, на всички, че опититъ могатъ да бждатъ сполучливи и несполучливи. Сжщевременно тѣ казватъ, че